

TELEGRAFUL ROMÂN.

Apare Marția, Joia și Sâmbata.

ABONAMENTUL.

Pentru Sibiu pe an 14 C., 6 luni 7 C., 3 luni 3 C. 50 fl.
Pentru monarhie pe an 16 C., 6 luni 8 C., 3 luni 4 C.
Pentru străinătate pe an 24 C., 6 luni 12 C., 3 luni 6 C.

Abonamentele și inserțiunile

să se adreseze Administrației tipografiei arhidieceane, Sibiu, str. măcelarilor 45.

Correspondențele

să se adreseze Redacției „Telegrafului Român”, strada măcelarilor nr. 34.
Epistole nefrancate se refuză. Articoli nepublicați nu se înapoiază.

INSERTIUNILE.

Pentru odată 14 fl., — de două-ori 24 fl., — de trei-ori 30 fl.
rëndul cu litere garmond.

Statele unite ale Austriei-Mari.

— Die vereinigten Staaten von Gross-Österreich. —

Acesta e titlul cărții dlui *Aurel C. Popoviciu*, apărută de curând în nemțește, în Lipsa.

Cunoscutul autor al „*Repliei*” și distinsul politician român a făcut mare supărare Ungurilor cu cartea sa. Il și înjură presa lor în fel și chip. Ziarul „*Magyar Szó*” nu-l mai slăbește din „*gazember*”, par’că ar vorbi despre vre-un oarecare *Nessi Pál*, kossuthist înfocat, care e pe calea de a ajunge răcoare pentru diferite escrocherii.

Și fiindcă întreaga presă maghiară a început să strige, ca și cum țara ar fi într’adevăr luată deja din mâinile Maghiarilor și dată pe mâinile naționalităților îndărătnice, cari nu vreau să înțeleagă bunele intențiuni ale națiunii maghiare, și nu vreau să se contopească în ea: guvernul s’a văzut îndemnat să întrevină numai decât. *A oprit intrarea cărții pe teritoriul Ungariei*, și ministrul de comerț și comunicațiune a dat ordin încă Joi, ca posta să confisce cartea dacă sosește pe vre-o adresă din țară. Judele de instrucție din Budapesta apoi asemenea a ordonat confiscarea cărții în întreaga țară, pe motivul, că procurorul a ridicat acuza în contra ei pentru crima de lesă majestate și crima de așătare la resvrătire.

Ținem că a fost de prisos pornirea în contra cărții cu aparat atât de mare, oprirea și confiscarea ei pe teritoriul Ungariei, pentru că cartea nu pentru Unguri a fost scrisă, ci pentru cei din străinătate. Mai ales însă pentru aceea, pentru că prin oprire și confiscări de cărți, adevărurile și ideile cuprinse în ele nu vin, nici combătute, nici nimicite. Cine știe dacă nu se va întâmpla odată totuși așa cum scrie *Popoviciu* că ar fi bine să se întâmple? Vedem că presa vieneză laudă cartea și zice că singura soluție pentru rezolvarea crizei e cea propusă de *Popoviciu*!

Și apoi e numai plan aceea ce scrie *Popoviciu*. Nu provoacă autorul cărții pe nimeni, credem noi, să-l execute

imediat cu puterea, răsculându-se în contra actualei întocmiri de stat. Iar când se va afla odată omul destul de capabil ca să-l execute, și destul de tare pentru ca să dea la o parte pedecile cari azi se opun executării, — planul are să fie executat, ori le place ori nu le place Ungurilor!

Firește, că acest odată e încă foarte îndepărtat. Astăzi Maghiarii sunt destul de tari, ca să se poată opune cu succes împărțirii Ungariei în stătuțe mici, după naționalități, așa cum propune *Popoviciu*. Și tăria lor nu o slăbește întru nimica cartea dlui *Popoviciu*, care le-a făcut atât de mare supărare. Ori apoi se știu ei slabi și se tem că se poate întâmpla totuși în curând aceea ce spune *Popoviciu* că ar fi bine să se întâmple? Atunci oprirea și confiscarea cărții lui *Popoviciu* nu le ajută absolut nimica, pentru că prin aceasta n’ajung să fie mai tari!

Asupra cărții nu ne putem pronunța, pentru că nu i cunoaștem încă cuprinsul. Tot ce știm despre conținutul ei, știm din zările maghiare. Ele ne spun, că planul și propunerea dlui *Popoviciu* este aceea, că în locul dualismului de astăzi, care nu mulțamește pe nimeni, să se introducă un nou sistem de guvernare în imperiul austro-ungar, astfel, ca fiecare naționalitate să formeze un întreg pentru sine, cu administrație proprie, supus însă guvernului central dela Viena.

Cui face dl *Popoviciu* propunerea aceasta? Sigur că nu Ungurilor, ci Vienei, care a dat destule probe până acuma, că partea ei cea bună nu e tocmai aceea de a mulțami toate naționalitățile deodată. Mulțamește pe una, pentru a nemulțami pe celelalte; iar când nu se mai poate, le mulțamește în parte și pe acestea, dar nemulțamește pe cea până aci favorizată. Politica Vienei a fost totdeauna aceea, de a rămâne naționalitățile în continuă dujmanie între olaltă. De aceea, în monarhia noastră sunt numai popoare nemulțamite; și fiindcă sunt popoarele nemulțamite, războaiele purtate de că-

tră monarhia noastră cu puterite străine s’au terminat toate cu dezastru.

Să nu se teamă Ungurii, că Viena își va schimba cumva politica aceasta de *divide et impera*, în urma cărții dlui *Popoviciu*. Nu! Pentru că tocmai să voiască să și-o schimbe, nu poate. Politica magiară de 40 de ani n’a făcut alta, decât i-a prins în gură degetele, unul câte unul. A ajuns acum acolo, că îi cere mâna întreagă, dar Viena zice că nu i-o dă. Aceeace voește *Popoviciu* na’r fi deci alta, decât ca Viena să și scoată cu o opintire mare degetele din gura maghiarismului. Dar Viena nu o va face aceasta, pentru că e foarte ușor cu puțință, ca degetele să-i rămână rupte în gura celorle le țin azi bine prinse. Aceeace vrea *Popoviciu* s’ar fi putut face la 1849, după capitularea dela Șiria, când Ungurii erau slăbiți rău. Astăzi însă nu se mai poate face, decât iarăși numai după o nouă catastrofă ca cea dela Șiria, de care însă Maghiarii sigur că se vor feri. Tocmai de aceea, e nemotivat sgomotul ce-l fac și temerea ce o manifestă Maghiarii din incidentul apariției cărții lui *Popoviciu*, cu al cărei cuprins de altcum nici nu ne identificăm, nici nu ne vom putea ocupa mai pe larg, după ce cartea e oprită și dată în judecată.

Din protoprezbiterate.

Sinodul protoprezbiterat al tractului Săliște.

— 24 Februarie n.

De câțiva ani încoace aproape fiecare dintre sinoadele protoprezbiterale a început să desvualte o activitate mai intensivă, mai bine făcătoare. Intre toate însă cu deosebire s’a distins sinodul protoprezbiterat al tractului Săliște, care prin hotărârea adusă în ultima sedință, ținută în 22 Februarie st. n., a devenit chiar memorabil în viața noastră bisericească, creștinească și românească.

Înainte însă de a vorbi despre această însemnată hotărâre, voi schița pe scurt decursul acestui sinod.

Dupăce protoprezbiterul Dr. I. Stroia ține un marcant discurs de deschidere, ce-

tește un prea voluminos și prea interesant raport, icoană fidelă a afacerilor și stării acestui cerc protoprezbiterat.

Din acest raport extrag următoarele date:

a) referitor la afacerile bisericești s’a constatat, că au decurs normal în toate comunele, comitatele și siroadele parohiale. Expirând periodul de funcțiune al organelor alese la 1903, în anul acesta s’au reconstituit în toate comunele cu excepțiunea comunei Aciliu. Proteste au intrat din Săcel și Topârcea.

Dintre preoți în anul 1905 au reposit Ioan Hanzu, care a fost înlocuit cu fiul său și diaconul N. Neamțu, din Săliște. Starea preoțimii e: un protoprezbiter și 18 parohi;

b) referitor la starea populațiunii s’a constatat, că numărul familiilor cu finea anului 1905 este: 4418 cu 19.282 suflete, dintre cari 9608 bărbați și 9774 femei; o creștere față de anul trecut cu 160 suflete, dintre cari 100 bărbați și 60 femei.

Din aceștia, cu excepția copiilor sub 6 ani cari sunt în număr de 3228 știu ceti și scrie 13.203, sau în procente 83%.

În anul trecut s’au încheiat 130 căsătorii, nici una fără binecuvântarea bisericească, iar concubinate au fost 25, cu unul mai puțin ca în trecut;

c) referitor la starea edificiilor bisericești s’a constatat, că sunt toate în stare cât se poate de corespunzătoare afară de biserica din Săcel și Vale. Cât privește comuna Vale, dl protoprezbiter raportează, că în urma unei colecte întreprinse de dsa s’a adunat suma de 2000 cor., care e depusă la cassa de păstrare și din care se va înfrumșa și repara și această biserică;

d) referitor la afacerile școlare s’a constatat, că numărul elevilor cari au cerțat școala a fost în total: 2926, cu 113 mai mulți ca în trecut. Aceștia au fost provăzuți cu toate cele de lipsă. Sporul a fost deplin mulțamitor, căci învățătorii deplin conștii de chemarea lor, au căutat după puțință și împrejurări să și împlinească sarcina grea de educatori ai poporului. Edificiile școlare afară de două comune sunt corespunzătoare și provăzute cu requisitele de lipsă. Necorăspunzătoare

FOIȘOARĂ.

Despre mișcarea literară românească în anii 1902 și 1903.

de Dr. Sextil Pușcariu.

Desigur avem motive să ne plângem de felul cum este informată străinătatea asupra literaturii noastre. Căci nu se va găsi nici un român orientat și cinstit, care se aprobece scriu despre noi și despre ai noștri un *Mozes Gaster*, rabinul rătăcitor și mănios pe cei-ce au voit să-l învețe omenie, un *Nicolae Vaschide* cu competența-i contestată de toți, un *Pompiliu Eliade*, cu causeriile sale interminabile și fade dintr’un organ bucureștean francez, s’au alții *eiusdem farinae*. Dar atmosfera aceasta împăclită a început a se curăți. Locul pizmăreților, al răutăcioșilor, al ușuraticilor îl iau bărbați nestăpâniți de patimi, competenți și cu sentimentul răspunderii înaintea noastră și înaintea străinilor pentru lucrarea ce săvârșesc. Informațiile mai vechi ale dlui *Georg Adam*, a cărui bunăvoință și bunăcredință e păcat că nu-i spriginită pe o cunoaștere mai adâncă a

literaturii noastre, până la un punct și ale dlui *Adolf Flachs*, apoi dările de seamă ale dlui *Gustav Weigand* au tot dreptul și la atenția și la recunoaștința Românilor. Dar fără îndoială, aci trebe să punem în locul prim pe dl *Dr. Sextil Pușcariu*. Cei cari au urmărit articolele sale din „*Luceafărul*” cunosc originalitatea și puterea sa de a judeca, precum și simțul fin estetic. Deci vor primi cu aceeași bucurie, cu care dăm noi în traducere, următoarea dare de seamă despre literatura românească în 1902 și 1903, poate că incompletă dar foarte justă, publicată în revista științifică „*Kritischer Jahresbericht über die Fortschritte der romanischen Philologie*” a profesorului *Karl Vollmöller*:

„Darea de seamă despre literatura românească mi-s’a încredințat numai în momentul din urmă. Aceasta ca scuză pentru lacunele inevitabile. Am tratat împreună anii 1902 și 1903, pentru că așa mi-a venit mai ușor să dau o icoană completă despre viața literară a Românilor, trebuind să revin adeseori, fie și numai într’o formă neîndestulitoare, și asupra unor cărți apărute mai înainte, cari au rămas

neamintite în dările de seamă de până acum. În împărțirea materialului sunt unele înorii. Astfel lipsesc înainte de toate capitolele despre literatura veche și populară, pentru că acestea amândouă încap mai bine în raportul lui *Weigand* asupra limbii, întrucât manuscrisele și tipăriturile vechi românești au mai mult o valoare lingvistică, — și asupra etnologiei. Au intrat capitolele noi, pentru că produsele literare ale unui popor, care face cu o iuțăală nimitoare trecerea dela cugetarea și năzuințele medievale spre treptele celei mai moderne stări culturale, trebe să le măsurăm adesea cu totul altă măsură decât cea aplicată în Apus.

Istorie literară. Critică. Aici trebe să numim înainte de toate marea „*Istorie a literaturii române în secolul al XVIII-lea*” în două volume mari, cu index și îndreptar, de *N. Iorga*, care trebe să fie pomenit de multeori. Iorga de fapt este istoric, ceea ce se vede și din opera sa, care poate fi socotită mai curând ca istoria culturii românești între anii 1688—1821 (i. e. dela pășirea marilor cronicari până la moartea lui Gh. Lazar și nașterea lui Alexandri, tot deodată și până la anul răscoalei supt

Tudor Vladimirescu); totuși lui *Iorga* nu-i lipsește nici decum un simț extetic foarte fin, și rar poate caracteriza cineva în câteva vorbe așa de nimerit, ca el, o perioadă întreagă sau o mișcare literară. Unele capitole, cum sunt cele despre *Neculce* și *Cantemir*, sunt complete ca niște monografii, altele vor trebui prelucrate încă de istoricul literar al viitorului, totuși cartea — ca cea dintâi în direcția aceasta, va fi o comoară neprețuită pentru cercetările viitoare, și pentru un apusean e chiar de neînțeles cum invidia și ura unor dujmani personali în Academia bucureșteană au putut să treacă cu vederea la premiare cea mai bună carte științifică în limba română din ultimii ani. — *Maioreșcu* a predat Academiei române scrierile rămase dela *Eminescu* și lui e a se mulțami că acum suntem mai bine informați despre activitatea celui mai mare poet român. Revista „*Sămănătorul*” a fost cea dintâi care a publicat câțva timp inedite lui *Eminescu*, pe urmă acestea și altele au apărut în două volume: „*M. Eminescu: Poezii postume*”, și „*M. Eminescu: Opere complete, I. Literatura populară*”. Deși se observă, că poeziilor ace-

sunt edificiile din Alămor și Topârcea. Comuna din urmă e pe cale a-l edifica acum. Bibliotecile școlare au toate comunele afară de Alămor. Aceasta s'a putut ajunge numai prin mijlocirea „Asociațiunii” și tot prin mijlocirea ei se va pune bază bibliotecii și în Alămor. Grădinile școlare s'au cultivat destul de intensiv. Învățătorii au funcționat 30 și o conducătoare de azil. Dintre aceștia definitivii au fost 23, iar provizorii au fost 7. Deplin calificați sunt 27, apoi sunt 2 pedagogi cu absolut și un teolog. Salarele s'au solvit regulat afară de Amnaș și Săcel;

e) referitor la afacerile epitropești s'a constatat, că au decurs normal. Rațiociniile pe anul 1904 s'au așternut la timp și revăzute de dl protoprezbiter au fost trimise spre aprobare, care a și urmat.

Din conspectul general al averilor bisericilor din tract se vede, că averea bisericilor în acest tract este 1.034.111 cor. 70 fileri față de care este datorie de 34.020 cor. A crescut cu 12.361 cor. 85 fil.

Afară de această avere cu bucurie s'a luat la cunoștință înființarea unui fond protoprezbiterial în sumă de 1500 cor.

Dupăce acest raport să ia la plăcuta cunoștință, apoi se verifică noii membri ai sinodului protoprezbiterial și să aproabă rațiociniul pe 1905 cu budgetul pe 1906, se trece la *desbateră propunerii referitoare la înființarea unui azil pentru bolnavi și neputincioși*, care formează partea cea mai însemnată a acestui sinod.

Dl protoprezbiter Dr. I. Stroia aduce la cunoștință sinodului, că a primit dela membrul sinodului dl primpretor P. Drăghiciu următoarea epistolă:

Preastimate dle protoprezbiter!

Manifestațiunea ce mi s'a făcut din incidentul împlinirii a zece ani din funcțiune în această comună și în acest cerc, a fost pentru mine atât de deobligătoare încât nici nu știu cum să vă mulțimesc pentru ea.

Dorind a lega de aducerea aminte de această zi frumoasă pentru mine, un act bun, în înțelegere cu ai mei m'am hotărât a face începutul cu un dar de 200 cor. pentru un fond în scopul întemeierii unui „Institut ortodox, răsăritean român pentru îngrijirea bolnavilor și pentru ocrotirea celor neajutorați” în această comună și pentru acest cerc.

În libelul alăturat am depus la „Cassa de păstrare” din loc suma de 50 cor. și mă oblig, că cel mult în 3 ani voi complecta-o la suma de mai sus.

Acest institut aş dori să-l văd realizat sub puternicul scut al bisericii noastre, administrat după normele statorite de sinodul protoprezbiterial cu încuviințarea forului nostru bisericesc mai înalt de comitetul protoprezbiterial, chivernisindu-se averea lui de epitropia protoprezbiterială.

Acest institut va primi o numire corespunzătoare cu scopul ce-l urmărește și va fi cu timpul locul, unde virtutea cre-

știnească: *caritatea* va fi cultivată în fond și formă sub conducerea învățătorilor dumnezezești ale bisericii noastre.

Gândul meu este bun și provenit din curat sentiment de umanitate, dar el se va putea întrupa numai dacă toți cei chemați îl vom îmbrățișa și puternice corporațiuni ne vor da tot sucursul lor.

Vă rog preastimate domnule protoprezbiter, îndreptați azi de ziua anului nou o ferbinte rugăciune pentru realizarea acestui gând, rămânându-ți pentru totdeauna recunoscător și mulțumitor. Săliște în 1 Ianuarie 1906 st. v. Petru Drăghiciu, primpretor.

(Va urma).

Leonil.

De la sate.

nmormântarea parohului gr. or. Iuliu Pop din Cașva. — 28 Februarie n.

Luni în 26 Februarie n. s'a îndeplinit actul înmormântării mult regretatului nostru paroh Iuliu Pop, din Cașva (tractul Reghinului). Cu câteva luni mai înainte — adică în ziua de sf. Arhangeli Mihail și Gavril — am avut plăcuta ocaziune de a felicită pe neobositul preot pentru mănăsa lui activitate, întrucât la acest praznic am fost fericiți a lua parte la actul sfințirii bisericii acum zidite din f. i. a Glăjărie, aparținătoare la matra Cașva.

Dintre toate calitățile acestui meritat paroh era de admirat puternicul lui simț predispus spre filantropie. Dovadă despre aceasta cele două biserici din Cașva, și filia Glăjărie, cari la stăruința lui de fer din nimic s'au ridicat, într'un timp relativ de tot scurt.

Pentru a-și vedea visul de aur realizat nu a cruțat ostenele uriașe, nu a cruțat nici însemnate jertfe materiale, ci a lărgat-a ziua și noaptea în toate părțile, numai spre a-și putea grupa micul său popor sub scutul larg și puternic al sf. biserici. —

Aceasta — mulțumită cerului și oamenilor de bine i-a și succes foarte în pripă, dar — durere — nu s'a putut bucura de rodul ostenelelor sale, căci moartea i-a secerat prea de timpuriu firul vieții — fiind în al 30-lea an al etății și al 8 lea al căsătoriei și preoției sale — tocmai când se afla în poziția plăcută de a privi cu satisfacție îndărăt la trecutul scurt dar bogat în fapte al chinutei lui vieți. —

Rămășițele pământești ale defunctului paroh au fost așezate spre vecinică odihnă în cimitirul bisericesc din Cașva. Actul înmormântării a fost săvârșit de preoții nostri: Ioan Silaghi, paroh în Idicele, Ioan Petru, paroh în Ibănești, și Gregoriu Nicoră, capelan în Ibănești. Pe lângă acestea au mai fungat preoții gr. cath. Dumitru Racoțan din din Cașva, și Gavril Cioba din Orșova. Cuvântul funebru a fost rostit de preotul Gregoriu Nicoră, ear ertăciunile au fost luate de cătră tinărul paroh Ioan Silaghi. —

Perderea parohului Iuliu Pop o deplâng frații, surorile, număroasele rudeni, cele 2 biserici împreună cu toți credincioșii dar mai ales neconsolata soție, dinpreună cu 3 prunci, minorenii, cari au rămas acum lipsiți de conducător și susținător, în neagră miserie avisați la mila și ajutorul altora. — S.

Revistă esternă.

Camera franceză. În camera franceză s'a pertractat în zilele trecute budgetul ministeriului de războiu. Deputatul Roussel a accentuat faptul, că Franția trebuie să și întărească granițele spre răsărit și să și sporească bateriile, pentru că nu-i eschisă eventualitatea unui război. Vorbirea și-a încheiat-o cu cuvintele: „Cu fruntea senină stăm în fața unui eventual războiu cu Germania, dar nu-l dorim.

Chestia marocană. E mai presus de toate sigur, că Austria și Statele-Unite fac tot posibilul pentruca diplomației să ajungă la o înțelegere pacinică. Austro-Ungaria ca partașă la tripla alianță stă mai mult pe partea Germaniei, deși nu-și poate ascunde nici părtinirea ce ar manifesta-o față de Franția. Ceealaltă aliată Italia e cu o nuanță mai aproape de Franția, pentrucă Italia își are și ea politica africană, în care tripla alianță nu a sprijinit-o. Pe de altă parte politica tradițională a Italiei s'a îndreptat tot spre Anglia. Rusia are o atitudine foarte rezervată. De Franția e legată în urma datoriilor grozave ce le-a făcut, de Germania o leagă prietenia și interesele de vecinătate. Astfel nu cutează să se declare pe față pentru una sau alta. Statele-Unite sprijinesc Franția pentruca interesele lor economice le îndreaptă spre Franția.

Portugalia și Spania sunt hotărât pe partea Francei și Angliei, pe când Belgia pe partea Germaniei. Situația de azi e foarte încurcată și pentruca să nu ajungă chestiunea la vot și prin aceasta unul sau altul dintre state să ajungă în eorn de capră s'au ivit păreri, ca să amâne conferența.

NOUȚĂȚI.

Personal. Înaltpreasfinția Sa, Arhiepiscopul și Metropolitul Ioan Meșianu a plecat azi dimineață cu trenul la Budapesta, pentru a conduce ședințele reprezentanței fundațiunii Gozsdu, convocată în sesiune de primăvară. Tot stăzi a plecat la Budapesta și duul Parteniu Cosma, directorul „Albinei”, membru în reprezentanța fundațiunii Gozsdu.

de o sută mii de exemplare, și ar împlini mai bine misiunea lor culturală și ar da publicului prin critice bune o educațiune literară, și prin cernerea materialului publicat la partea literară o sănătoasă hrană sufletească, atunci i-ar merge mult mai bine literaturii românești, pentrucă nu e lipsită, în timpul mai din urmă, de talente adevărate. În locul acestora însă criticul alunecă la atacuri personale, scriitorii fără talent îmbie cetitorilor nepregătiți literatură decadentă a Apusului, în loc de literatură națională se tipăresc traduceri rele din romanele de duzină. Între cei mulți cari își tipăresc produsele literare în ziare abia se poate numi unul: *Ranetti* cel cu mult spirit, care și-a unit schițele pline de glume istețe și de satiră mușcătoare în volumul: „Eu rād, tu rāzi, el rāde”. — În schimb, pe terenul politicii e un eveniment de rangul prim edarea „Discursurilor parlamentare” I—III ale aceluia, care dela începutul activității sale așa de cu influență, a fost pătruns de idei cinstite, consecutive și mature: *T. Maiorescu*. Discursurile sunt într'adevăr modele ale artei oratorice românești.

(Va urma).

Aniversarea P. S. Sale episcopului Nic. Popea. Venerabilul arhieru și episcop al Caransebeșului a împlinit Vinerea trecută vârsta de 80 ani și totodată și anul al 50-lea de când a intrat în tagma monahală. Din acest incident i-au făcut manifestări de deosebită dragoste și alipire toți cei aproape de dānsul, precum și dieceza întreagă. Academia Română, al cărei distins membru este, l-a felicitat printr-o delegație. Noi cei din arh. dieceza încă ne alăturăm la aceste urări de bine, dorindu-i încă zile multe cu sănătate ca să și poată păstori dieceza și mai departe cu înțelepciunea și iubirea de până acum.

Dela comitat. Comitetul central electoral al comitatului Sibiu ține ședință Vineri, 9 Martie n. la orele 10 dimineață, în sala mică a casei comitatense. Va lua măsurile necesare cu privire la compunerea listelor alegătorilor pentru anul următor 1907 pe întregul teritor al comitatului Sibiu.

Conferența de Duminecă. În șirul conferențiarilor dela Asociație, Duminecă a vorbit dl Ion Duma, cleric, despre: *Legăturile culturale și literare ale lui Eminescu cu Românii din Ungaria*, în fața unui public ales și destul de număros. Cu graiul limpede ne-a înfățișat pe Eminescu, care din scrierile postume apare sub o față nouă, ca unul care și-a plecat urechea și a ascultat toate pulsațiunile vieții românești, pe când înainte era conșiderat ca „un crunt demon vrăjind spre pierzare”, prin frumseța poeziilor sale. Cu mult zel și temeinicie a studiat conferențiarul vederile poetului despre modul cum se scria la noi pe vremea aceea, precum și despre cele mai înalte instituții culturale ale noastre: Asociațiunea și Societatea pentru fond de teatru, arătând că multe dintre păreriile lui cu privire la noi și acum după 30 de ani au valoare reală. Subiectul a fost cât se poate de norocos ales pentru o conferență la Asociație, iar conferențiarul s'a achitat cât se poate mai bine de sarcina sa.

Zichy Mihály, unul dintre artiștii pictori ai Ungurilor a murit Vineri noaptea în Petersburg. Bătrânul artist căutase alinare suferințelor sale de ani de prin peninsula Crimeea. Acum la moartea în Petersburg. Era în vârstă de 79 ani.

Wilhelm II și situația politică a Ungariei. Din Paris i se scrie ziarului „Az Ujság” din Pesta că împăratul Wilhelm II ar fi înconștințat pe domitorul nostru, că el e gata ori când ca să-i dea sprijin în contra coaliției. Conducătorii coaliției ar fi auzit lucrul acesta și de atunci sunt dușmani neîmpăcați ai triplei alianțe. Pe de altă parte i se vestește tot acestui ziar, că nu i adevărat aceea ce a zis contele Iuliu Andrássy într-o scrisoare deschisă, că adică împăratul german ar aproba atitudinea coaliției. Din contra este un document pe care Wilhelm și-a scris observările *desaprobătoare*. Documentul acesta să nu fie oare vre-un *memorand unguresc*, adresat de vre unul din coaliție împăratului Wilhelm? Ar fi bine să se știe!

Nu-i amnestie. Scriseră foile din Germania înainte de festivitățile nunții de argint a împăratului german că se va da cu această ocazie amnestie generală pentru întreaga țară. Festivitățile au trecut, dar de promisa amnestie și-a uitat împăratul și cei din jurul lui. Faptul acesta a produs nemulțămire în multe părți și unele foi, cum e „Berliner Tageblatt”, și dau expresie acestei nemulțămiri pe față. —

Himen. Hortensia Sturza și Moldovenescu căsătoriți.

La fondul de 20 fileri al „Reuniunii sodalilor români din Sibiu” pentru cumpărarea unei case cu hală de vânzare au mai dăruit oaspeții dela nunta economului Ilie Chidu, prin mijlocirea învățătorului I. Bândă din Gușterița, 1-20 cor., Dr. Tiberiu Bredicean, secretarul „Albinei”, din privilegiul reînălțării sale, 4 cor., Ana Bănciu, întru odihna zilerului Petru Simion, 1 cor., Ionel Comșa, comerc. (Săliște), 1 cor., Dr. I. Lupaș, prof. Oct. Goga, poet, Dr. I. Borcia, prof., Aurel Bratu, prof., Dr. I. Fruma, adv., fiecare câte 20 fileri, „Tip. Azan.” 13 cor., mai departe la inițiativa controlorului Nic. Stoica: Octavian Morariu, ped. c. III, Ioan Marcu, tip., Nicolae Bulă, sodal vâpsitor, fiecare câte 20 fileri, Petru Boșcroitor și soția sa 40 fileri, Vic. Tordășianu, 10 fileri.

stora le lipsește ultima poleire a măestrului, totuși se află între ele unele, cari ca frumseță nu sunt mai pe jos de cât cele apărute pe când trăia Eminescu. Dar înainte de toate arată multe variante ale *aceleiași* poezii cât de mult prelucra Eminescu versurile sale și ce jertfă grea aducea el pentru desăvârșirea formei, ștergând adeseori strofe întregi de o frumseță neîndoioasă. În ineditele acestea ies la iveală și unele trăsături nouă ale concepției lui Eminescu despre lume, asupra căroră îndreaptă atenția *Il. Chendi* în prefața cărții citate mai în urmă. Despre Eminescu a publicat mai departe o merituoasă monografie *I. Scurtu*: „Eminescu's Leben und Prozaschriften”, în care s'au făcut cunoscute multe lucruri nouă din viața lui Eminescu și s'au analizat scrierile sale în proză, mai ales unele articole politice. Afară de acestea *Scurtu* a dat prin „Sămănătorul” într'un șir de articole contribuții nouă la aprecierea poetului, apoi un studiu mic: „Portretele lui Eminescu”, și a scris o prefață la traducerea lui *V. Teconția*: „M. Eminescu: Gedichte”. — *Il. Chendi* își unește foiletoarele și studiile în „Preludii”, prin cari se

războește, în articole de cele mai multe ori aspre în tot dar drepte, deși uneori prea unilaterale, cu curente nesănătoase în literatura românească și cu reprezentanții acestora.

Ziaristică. Unei țări, care a stat veacuri întregi supt jugul turcesc, i-s'a dat deodată, aproape fără nici o pregătire, forma de stat modern, cenzura cea strictă s'a schimbat într-o libertate de presă, cum nu se află în nici o altă țară așa nețărâmură. Politica pasionează toate spiritele, fiecare își poate publica păreriile liber, și mulți nechemăți fac uz de aceasta. Politică se face pretutindenea, pentrucă dela ea se așteaptă poziție și bunăstare. Această urmare naturală, dar neprimicioasă, a saltului în dezvoltare s'a îmbunătățit temeinic în ultimele două decenii, dar până la maturitatea politică trebuie totuși să mai treacă ani. Acest fapt a avut urmări nefaste pentru literatură, fiindcă talente ca *B. Ștefănescu Delavrancea* au renunțat la laurii de poet pentru portofoliul ministerial, iar pentru produse literare nu se mai găsește vreme și nu se mai află nici o plăcere în ele. Dacă ziarele acestea, între cari unele se tipăresc în mai mult

Parastas. In 4 Martie n. c. s'a săvârșit în biserica din suburbiul Iosefin parastas întru pomenirea și vecinica odihnă a răposatului paroh din Ielandul-mare Victor Grindean. Rugăciunile prescrie au fost îndeplinite de către Prea Cuvioșia Sa domnul director seminarial Dr. Eusebie R. Roșca, fost șef al regretatului, iar cântările și răspunsurile funebreale au fost executate de un grup de teologi a seminarului „Andreian” constituiți în cor, cari prin azistarea lor la acest act de înaltă pateritate au dat dovadă de recunoștință și și-au manifestat dragostea față de colegul lor de odinioară, care acum își doarme somnul de veci.

Epidemie de nebulie. O epidemie curioasă s'a ivit în timpul din urmă în jurul orașului Kecskemét. Zi de zi înnebunesc oamenii și îndeosebi femeile. Într-una din zilele trecute au internat în spitalul din Kecskemét nu mai puțin ca 30 de nebuni. Toți aceștia sunt pocăiți. Lucrul fiind suspect s'a pornit cercetare și s'a dovedit, că serviciul divin al pocăiților cauzează această nebulie. Credincioșii adunați într-o casă simplă stau ciasuri întregi în picioare și cu ochii încordați la „fratele cel mai mare” al lor, mormându-și rugăciunile. Faptul acesta se înțelege are o înfățișare dezastruoasă asupra creșterii, ceea ce dovedesc cazurile de nebulie ivite. Forurile civile au oprit în părțile acele toate adunările nazarenilor.

Politica în școală. În șirul exagerărilor nesăbuite ale coaliției e fără păreche următorul caz întâmplat în școala elementară din Kassa. Fetițele dela această școală au o învățătoare tinăru cu numele Horvat Edit, care înfățișată de ideile koșutiste a crezut că a sosit timpul să lumineze copilele, de 9—10 ani, asupra situației politice din țară. Și s'a pus într-o zi să țină o conferință mlădițelor neamului său cam de următorul cuprins: „Dieta e azi risipită pe bază ilegală. Datoria regelui ar fi să numiască ministrii din sinul majorității, dar n'a făcut-o. Țara s'a rupt în două: patrioți și trădători. Patrioții sunt în majoritate, dar sunt mulți și trădători, precum și mulți aderenți ai partidului progresist, cari nu sunt oameni cinstiți pentru că s'au vândut guvernului pe bani. Funcționari administrației din comitatul nostru sunt patrioți buni căci s'au lăsat mai bine fără post decât să slujască guvernului. Cu astfel de oameni putem fi mândrii! Frumos! Întrebăm însă, că dacă un învățător de ai noștri ar face politică (firește românească) în școală, ce s'ar întâmpla cu el?”

Dela Reuniunea română de înmormântare din Sibiu. Adunarea generală a acestei reuniuni ținută Duminecă în 25 Februarie n. c. în localitățile „Reuniunii sodalilor români”, a decurs în ordine exemplară. La adunare a participat un număr mare de membrii, aparținând clasei economilor, meseriașilor și inteligenței. În cuvântul de deschidere dl prezident P. Lucuța, arată marea însemnătate, ce Reuniunea o are și binefacerea ce ea le revărsă asupra membrilor ei. Scoțând în relief frumoasa sumă, ce Reuniunea în scurt timp și-a agonisit-o, roagă pe membrii prezenți a se interesa și ei, ce Reuniunea conform hotărârii din anul trecut să-și poată acuirea imobilul pe care ar fi să se înființeze „Asilul”. Raportul general despre activitatea direcțiunii în 1905, cetit de secretarul Victor Tordășian, a fost luat la cunoștință; socotelile purtate în mod corect de casarul P. Ciora, au fost aprobate. S'a votat mulțămirea protocolară pentru sumele dăruite fondului „Asilului” de directorul Lucuța cu 312 cor., de secretarul Tordășianu cu 234 cor. Direcțiunea a fost însărcinată a acuirea cât mai mulți membrii spre a se putea înființa secția a 2-a cu 300 membri. Expirând periodul de 3 ani (al 2-lea) de când direcțiunea a funcționat, s'a ales o nouă direcțiune constatătoare din dnii Pant. Lucuța, prezident-director, Victor Tordășianu, secretar, Petru Ciora, cassa, iar membrii Iul. de Bardoșy, insp. școl. penz., Alexiu Onițiu jude r. în penz., Dr. Petru Șpan, profesor seminarial, Ier. Preda, Iosif Enescu, paroh, N. Domnariu, cismar, Iosif Marcu, pardositor, Ioan Dușe, cojocar, Florea Crucea, croitor, Simeon Stoiță, episcop, Petru Stoica și George Arpașan, econom.

Dar pentru biserică. Achim Ghicăsan și soția Maria au cumpărat pe seama bisericii gr. ort. române din comune Vorumloc un rând de vestimente frumoase bisericesti, 110 cor. Ioan Floca și muma sa Florica un prapor negru cu 20 cor. Ioan și Simion Băcilă, Vasile și Ana Hentea rotar, Ioan și Ilie Porima și Aron Telia, un prapore roșu cu 20 cor. apoi Nicolae și Calin Moldovan un epitrafir cu 10 cor. și Gafia Hentea văduvă un epitrafir cu 10 cor. tuturor donatorilor cari din iubire și alipire către sfânta noastră biserică au adus jertfă bisericii, bunul Dumnezeu să le primească darul și de vecinicele sale bunătăți pătași să-i facă. *Elie Tărchilă*, paroh ort.

Indreptare. Ni se trimit spre publicare următoarele șire: „In numărul 18 al foaiei „Telegraful Roman” sub rubrica „Din public” Dnul paroh Toma Bărsan mulțameșe pentru suprasolvirile contrabuite, și apoi on. diletanți pentru reușirea petrecerii din com. Cui, însă, sigur că din greșeală, — a uitat să publice lucrul principal; nu face amintire de dșoata învățătoare *Sultana Ciuleiu*, care merită cea mai mare laudă pentru reușita petrecerii, de oarece dansa a obosit săptămâni întregi cu probele, cu aranjarea binei, etc. Toate au stat în sarcina dșoarei *Ciuleiu*, și cu drept cuvânt merită recunoștința tuturor”.

ECONOMIE.

Adunarea generală a institutului „Victoria”.

Arad, 27 Februarie n.

Duminecă în 25 Februarie a. c. și-a ținut „Victoria” a XVIII-a adunare generală. Ca întotdeauna așa și în anul acesta adunarea generală a „Victoriei” a fost o zi de sărbătoare. Sărbătoarea secerișului financiar al institutului „Victoria”. Și cu tot dreptul, pentru că „Victoria” în viața ei scurtă de 18 ani prin o înțeleaptă și precăută conducere a cărmuitorilor, și mai vărtos a directorului executiv, dl *Nicolae Oncu*, care toată viața și tot gândul și l'a consacrat institutului, și-a eluat o poziție de frunte între institutele românești. Nu înzadar amintește raportul direcțiunii cu mândrie, că interesul față de institut din zi în zi crește, și dovada cea mai elatantă a încrederei obștești este rezultatul strălucit al emisiunii nouă, prin care capitalul propriu al institutului a crescut la două milioane.

Această încredere s'a și manifestat acum cu ocaziunea adunării generale prin prezența unui număr mare al acționarilor.

Din cauză, că prezidentul institutului, dl *Demetriu Bonciu*, precum și zelosul și neobositul prezident al direcțiunii, dl *Mihail Velicu*, din cauze sanitare au absentat, adunarea generală a fost prezidată de viceprezidentul direcțiunii, *Preacuvioșia Sa dl Roman R. Ciorogariu*.

Prezidentul prin o cuvântare avântată desvășește istoricul institutului „Victoria” de 18 ani și face apologia muncii și dezvoltării institutului. Arată cum acest mic institut prin zelul nețărmurit, prin cinstea nepătată, prin munca neobosită a conducătorilor lui în toată atacurilor vrășmașe, încet, dar sigur se întărește, crește și se dezvoltă. Și azi, când acest institut a ajuns factor important financiar în viața noastră românească, aruncă o privire asupra apusului apropiat a întemeietorilor și conducătorilor „Victoriei” și apelează la cei cari au să le urmeze, să nu se lase ademeniți de „plinul” ce-l găsește, ci gândul și năzuința lor să le fie, că acest „plin” să-și lărgescă hotărârea și să și mărească puterile.

După acest frumos cuvânt de deschidere se constată valabilitatea adunării generale, se compune biroul și se aleg verificatori ai protocolului acționarii *Sava Raicu* și *Vasile Pap*, iar în comisiunea de scrutinii *Gerasim Serb*, *Fabriciu Mănuilă* și *Dr. Teodor Burdan*. După constituirea biroului, iubitul și veneratul nostru director

executiv, dl *Oncu*, cetește raportul direcțiunii.

Cu mândrie și cu satisfacțiune deosebită anunță direcțiunea, că emisiunea nouă a succes în mod neașteptat de bine și deși termenele au fost cam scurte și anul nu prea favorabil în cele economice, capitalul a fost pe deplin vărsat la finea 1905. Anunță mai departe că s'a optat de tot 2351 acții cu a 300 cor., iar restul de 649 cor. s'a vândut cu prețul de 320 cor. Din capitalul vărsat de 913,980 cor. 600,000 cor. s'au adăugat la capitalul de acții, crescând acesta la 1.200,000 cor., iar restul de 313,980 cor. după detragerea speselor de emisiune s'a dat fondului de rezervă care cu dotațiunea din anul acesta s'a ridicat mult peste 800,000 cor.

Se anunță cu bucurie creșterea tot mai mare a capitalelor și a fondurilor și prin urmare și a agendelor și din cauză că personalul încă a trebuit sporit localitățile au devenit insuficiente. Cere împuțnicire de a face unele străformări, eventual a zidi din nou.

Anunță mai departe, că eșind prin vechime din direcțiune dnii *Petru Truța* și *George Popovici*, cere alegerea alor 2 membri în direcțiune pe termen de 3 ani. Prin un raport special arată zelul și abnegațiunea direcțiunii față de institut și recerând afacerile de împrumut pe piața Aradului o cenzurare zilnică, propune și roagă adunarea generală să primească onorarea ostenelelor ei prin votarea de marce de prezență precum și întregirea de tantiemă a comitetului de supraveghiere la suma de 300 cor.

Trecând la circulațiunea anului trecut arată că la finea anului au fost: depuneri 5.171,880 cor., escontul 7.705,892 cor., ipoteka 1.239,806 cor., lombardul 64,638 cor., iar circulațiunea totală a fost de 92,345,279 cor.

Din venitul curat de 147,678 cor. să se împartă dividendă acționarilor 54.000 cor., fondului de rezervă 47,071 cor., fondului de penziune 4942 cor., fondului special de rezervă 5000 cor., pentru scopuri filantropice 5000 cor., școalei de fete civile din loc 200 cor., iar tantiemă direcțiunii, comitetului și funcționarilor 21,182 cor. Cere ca dividendă să se stabilească și plătească de loc după adunarea generală cu 18 cor.

Toate propunerile și socotelile direcțiunii se primesc cu unanimitate, se aleg din nou unanim în direcțiune *Petru Truța* și *George Popovici*, precum și un consiliu de 35 cenzori pe un period de 5 ani.

Prezidentul mulțamește acționarilor pentru încrederea arătată și de astădată față de institut, iar acționarul, dl *Vasile Goldiș*, mulțamește direcțiunii, comitetului și în special directorului executiv *Nicolae Oncu* și secretarului *Sava Raicu* pentru buna și înțeleapta conducere a institutului „Victoria”.

După adunare a fost prânz comun în restaurantul „Millenium” care a ținut până la orele 1/4 d. a.

Astfel și-a serbat „Victoria” secerișul ei de un an. G.

Din public.*)

Mulțămite publice.

Subscriși în numele poporului gr. or. din Frâna, protoprezbiteratul Mediașului venim și pe această cale a ne exprima cele mai sincere mulțămiri iubitorilor nostri frați emigrați în America, cari au contribuit cu obolul lor pentru sfânta noastră biserică și anume:

Dumitru Drusan, *Nicolae Coman*, câte 20 cor. *Ilie Muntean*, *Vasile Chisăliță*, *Nicolae Drusan*, câte 10 cor. toți din Frâna, *Ioan Muntean* din Vorumloc, 2 cor. 50 fil., *Ioan Mărginean*, *Aron Suciu* ambii din Ibsdorf, câte 2 cor. 50 fil., *Ni-*

*) Pentru cele cuprinse în rubrica aceasta Redacția nu primește răspunderea.

colae Maica din Saldorf, 5 cor. *Ilie Morariu*, 2 cor. 50 fil., *Maria Morariu Lețitia Morariu*, *Maria Morariu*, *Anna Morariu* din Șeica mare, câte 1 cor. 25 fil., *Dumitru Coman* din Apold, 2 cor. *Petre Ioan* din Somărtia, 2 cor. *Vasile Jampa*, *Toader Solomon* din Copșa mică, câte 2 cor. 50 de fil., *Ioan Mărginean* din Copșa mică, 5 cor., *Ioan Rotariu*, 2 cor. 50 fil., *Simion Mani*, 7 cor. 50 fil., ambii din Frâna, *Ilie Banciu*, *Isailă Blotor*, *Aron Moldovan* din Șeica mare câte 1 cor. 25 fil., *Pavel Badiu* din Steria, 1 cor 25 fil., *Aurel Isac* din Comlaș, 1 cor 25 fileri, *Anica Moldovan*, 1 cor. 25 fil., *Turcu Isaila* din Proștea mare, 50 fil., *Nonu Băeșan* din Blăjel, 1 cor. 25 fileri, *Constantin Bația* din Șărcăița, *Toader Crișan* din Alma, *Nicolae Coros* din Banadie, *Zosim Lăpădat* din Alma, *Lazar Șeieșan* din Sighișoara, *Vasile Părâu* din Cetatealbă, *Istir Dejan* din Dărlös, *Ioan Coroș* din Banadie, *Niculae Ilupan* Covasna, *Toader Barbu* din Dărlös, *Ioan Bărsan* din Boian, câte 1 cor. 25 fil., *Ioan Hălăgan* din Blăjuțu, *Gheorghe Căndea* din Alma câte 50 fil., *Ioan Andraș* din Blăjuțu, 2 cor. *Toader Rotariu* din Giacș, *Gheorghe Hațagan* din Blăjuțu, *Ioan Suteu* din Păucea, *Ioan Moldovan* din Blăjuțu, *Toader Braniște* din Sighișoara, *Gheorghe Lebu* din Ucea câte 1 cor. 25 fil., *Vasile Lebu* din Ucea, 1 cor., *Sekeli Bori* din Copșa mică, 50 de fil., *Ioan Bucherdrea* din Copșa mică 2 cor. 50 fil., *Achim Mohan* din Copșa mică, 1 cor 25 fil., *Nicolae Radu* din Frâna, 5 cor. *Lazar Deneșan* din Șaeș, *Ioan Todoron* din Ernea-săsească câte 1 cor. 25 fil., *Marton Gheorghe* din Copșa mică 1 cor. 25 fil., *Vasile Bălăban* din Toderița 2 cor. 50 fil., *Ioan Ploș* din Copșa mică, *Ioan Macaveiu*, din Copșa mică ambii câte 2 cor. 50 fil., *Vasile Coțofan* din Calvaser, *Dionisie Popa* din Frâna, 1 cor. 25 în total 170 coroane.

În deosebi ne exprimăm mulțămirile noastre junilor *Nicolae Coman* și *Dumitru Drusan*, cari au colectat această sumă.

Mai departe au donat pentru sfânta noastră biserică evlavioșii creștini: *Ican Chisălița Părâu* și soția sa *Maria* un rând de vestimente preoțești în preț de 80 cor. *Ioan Axente*, fleșeriu, un Apostol cu litere latine, în preț de 10 cor., și strana cântăreților cu trei scaune în preț de 32 cor. *Rafira Radu*, icona „Cina cea de taină” în preț de 40 cor., *Nicolae Mani*, și soția sa *Maria* o masă, în preț de 16 cor. la legatul Mineelor au contribuit preoteasa, *Maria Holgera*, *Nicolae Muntean* jun. și *Dămian Rotariu*, cu 32 cor. *Măriuța Borțan*, o măsură pe sf. prestol în preț de 10 cor, *Ioana Axente*, o măsură în preț de 4 cor. *Isidora Bogdan*, o naframă în preț de 2 cor., *Dumitru Roampa*, 2 candelă în preț de 5 cor. și 8 strănuțe în preț de 24 cor. *Anna Vișa* o măsură în preț de 2 cor. și *Vasile Vacarescu* o cupolă în miniatură.

Tuturor acestora răsplătească Dumnezeu cu bunătățile Sale cele cerești, ear iubitorilor frați emigrați în America le dorim reîntoarcere sănătoasă la vetrele părintești.

Frâna în 31 August 1905.

Teofil Holgera
paroh gr. or.

Vasile Popp
episcop.

Slăbiciunea bătrânelor

sau slăbiciune provenită din alte cauze, că lăngezire după morburii, ori la copii mici în urma durerilor gingieilor, poate fi delăturată cu succes cu emulziunea lui Scott. Emulziunea lui Scott constă din cea mai fină unsoare de pește medicinală din Norvegia amestecată cu hipofosfit de var și natron. (13*)

Față de emulziunea lui Scott nu e lipsa să aibă nimeni greață, căci ea e cu totul gustoasă, pentru toți afară din seamă ușoară de mistuit, și deoarece prin neîntrecuta procedură a lui Scott unsoarea trece iute în organism, fără a cauza cele mai mici greutate.

Pescarul cu batogul cel mare e semnul de garanță al procedurii veritabile a lui Scott.

Se capătă în toate farmaciile.

Cu provocare la foaia aceasta și pe lângă trimiterea alor 75 fileri în marce postale se expediază franco sticle de probă prin

Dr. EMIL BUDAI, „Stadtapotheke”

BUDAPEST, IV, Váci-utca 34/50.

Prețul sticlei originale: Cor. 2-50.

Se prescrie zilnic de numeroși medici și profesori la

morburi de plămâni, cataruri tusă, convulsivă scrofulosă, influență.

Oferindu-i-se publicului imitații fără preț, se se cără totdeauna: **impachetare originală „Roche”.**

F. Hoffmann-La Roche & Co. Basel (Elveția).

Sirolin

Promovează apetitul și greutatea corpului, delătură tusa, flegma, asudarea noaptea

„Roche”

Se capătă prescriindu-se de medic în farmacii 4 cor. sticla.

Nr. 34 1906.

[55] 2—3

Concurs.

Pentru ocuparea postului de paroh în parohia de clasa a III a din Galomfalău-mare cu filiile Andrașfalău-ung., Bethlenfalău, Bittfalău, Galomfalău-mic, Odorheiu-săcuesc și Rugonfalău, se descrie concurs cu termen de 30 zile dela prima publicare în „Telegraful Român”.

Emolumentele sunt cele fasonate în coala B. pentru întregirea dela stat a venitelor preoțești.

Concurenții își vor înainta rugărilor însoțite cu documentele prescise de legile în vigoare subsemnatului oficiu, în termenul sus-indicat, fiind îndatorați a se prezenta conform prescrierilor regulamentare în biserica parohiei, pentru a cânta, respective a celebra și predica.

Oficiul protoprezbiterial gr. or. al trac-tului Sighișoara, în conțelegere cu comitetul parohial.

Sighișoara, 18 Ianuarie 1906.

Dimitrie Moldovan
protoprezbiter.

Nr. 32 1906.

[54] 2—3

Concurs

Pentru ocuparea postului de capelan cu dreptul de succesiune pe lângă parohul actual Mihail Zevoean din parohia de clasa a III a Telinc, protoprezbiteratul Hunedoarei, pe baza rezoluțiunii conzistoriale dto 17 Ianuarie a. c. nr. 374 bis. se descrie concurs cu termen de 30 zile dela prima publicare în „Telegraful Român”.

Emolumentele împreunate cu acest post sunt jumătate din toate venitele stolare, cât și din cele fasonate în coala B. pentru întregirea venitelor preoțești dela stat.

Doritorii de a ocupa acest post vor așterne cererile concursuale instruite conform normelor în vigoare până la termenul indicat subsemnatului oficiu protoprezbiterial, având a se prezenta și în biserică în termenul regulamentar pentru a cânta, respective a celebra și cuvânta.

Oficiul protoprezbiterial gr. or. al Hunedoarei în conțelegere cu comitetul parohial.

Hunedoara, la 10 Februar 1906.

Avram P. Pecurariu
protoprezbiter.

„TURNU-ROȘU”, casă de economii, societate pe acțiuni în Boița.

Convocare.

Domnii acționari ai „cassei de economii societate pe acțiuni „Turnu-Roșu” în Boița, se invită prin aceasta în virtutea §. 17 al statutelor societății la

a II-a adunare generală ordinară

care se va ține în Boița la 22 Martie n. 1906 la 10 ore a. m. în localul societății.

Obiectele:

1. Raportul direcțiunii și al comitetului de supraveghiere privitor la bilanțul societății cu finea anului 1905.
2. Propunerea direcțiunii și a comitetului de supraveghiere referitor la distribuirea profitului curat și darea absolutului.
3. Fixarea marcelor de prezență a membrilor direcțiunii și a comitetului de supraveghiere.

Boița, 28 Februarie 1906.

Direcțiunea.

Bilanț la 31 Decemvrie 1905.

Activa. — Vagyon.		Mérlegszámla 1905. év december hó 31-én.		Pasiva. — Teher.	
	K f		K f		K f
Cassa în numărar — Pénztári kész'et	1,449-09	Capital de acții — Részvénytőke	17,516-—		
Cambii escontate — Leszámitolt váltók	24,916-—	Fond de rezervă — Tartalék-alap	447-34		
Imprumuturi hipotecare — Jelzálog kölcsönök	5,820-—	Fond de binefacere — Jótékony czélú alap	12-53		
Imprumuturi pe oblig. — Kötvény kölcsönök	350-—	Depuneri spre fruct. — Gyümölcsöző betétek	20,007-06		
Mobiliar — Felszerelés	434-70	Dividendă neridicată — Fel nem vett osztalékok	190-13		
Amortizare 10% — 10% leírás	43-50	Interese transitoare anticipate — Előlegezett átmeneti kamatok	382-78		
Cont curent la „Albina” — Folyó számla az „Albina”-nál	8,069-93	Creditori — Hitelezők	494-32		
	40,996-22	Profit curat — Tiszta nyeresemény	1,946-06		
			40,996-22		

Profit și pierderi.

Spese. — Kiadás.		Nyeremény és veszteség számla.		Venite. — Bevételek.	
	K f		K f		K f
Interese de depuneri — Betéti kamatok	603-21	Interese de escont — Leszámitolt váltók utáni kamatok	1,933-47		
Spese — Költségek:		Interese hipotecare — Jelzálogos kölcsön kamat	261-60		
Porto, diverse, etc. — Postadíj, különféle, stb.	99-64	Interese de credite personale — Személyes hitelek utáni kamatok	43-76		
Amortizare pe mobilier — Felszerelésből leírás	43-50	Interese de cont-curent — Folyó számla utáni kamat	69-93		
Contribuțiune directă — Egyenes adó	16-50	Provizioni — Jutalék	255-58		
10% dare după int. de depuneri — 10% betéti kamatok utáni adó	60-32	Competință de scris — Írási illeték	204-89		
Profit curat — Tiszta nyeresemény	1,946-06				
			2,769-23		2,769-23

Boița, la 31 Decemvrie 1905. — Boicza, 1905. év december hó 31-én.

Direcțiunea — Az igazgatóság:

Georgiu Comșa m. p. Petru Indrieșiu m. p. Vasile Cloaje m. p.
Ioan Brătulescu m. p. Ioan Druhora m. p.

Confrontând aceste conturi cu registrele principale și auxiliare le-am aflat în regulă. — Jelen számlákat megvizsgálván a fő és segédkönyvekkel összehangzásban találtuk.

Boița, în 28 Februarie, 1906. — Boicza, 1906. év február hó 28-án.

Comitetul de supraveghiere. — A felügyelő bizottság.

Ioan Stoia Bobeșiu m. p. Frangu Constantinescu m. p. Nicolae Hamsea m. p.,
Nicolae Brătulescu m. p. Ioan Moldor m. p.

A eșit de sub tipariu în Tipografia arhidiecezană:

APOSTOLUL

— cu litere latine —

cu binecuvântarea I. P. S. Domn Ioan Metianu, arhiepiscop și metropolit și se află de vânzare la **Tipografia și Librăria arhidiecezană în Sibiu** cu prețurile: broșat **7 cor.**, legat în pânză neagră **9-50 cor.**, ediție de lux broșat **8 cor.**, legat după cum se comandă.

Cruce sau stea dublă electro-magnetică

Patent

nr. 86967.

Nu e mijloc secret

Nu e crucea lui Volta!

vindecă și inviorează

Deosebită atențiune e a se
aparatură vindecă bóle

pe lângă garanție.

da împrejurării, că acest
vechi de 20 ani.

aparatură acesta vindecă și folosește contra durerilor de cap și dinți, migrene, neuralgie, împedecarea circulațiunii sângelui, anemie, amețeli, tuietură de ureche, bătăie de inimă, sgârșit de inimă, asma, auzul greu, sgârșituri de stomac, lipsa poftei de mâncare, răceală la mână și picioare, reuma, podagră, ischias, udul în pat, influența, insomnie, epilepsia, circulația neregulată a sângelui și multor altor bóle cari la tractare normală a medicului se vindecă prin electricitate. — În cancelaria mea se află atestate incuse din toate părțile lumii cari prefălesc cu mulțămire invențiunea mea și ori-cine poate examina aceste atestate. Acel pacient, care în decurs de 45 zile nu se va vindeca i-se retrimite banii. — Unde ori-ce încercare s'a constatat zadarnică, rog a proba aparatură mea. Atrag atențiunea P. T. public asupra faptului, că aparatură mea nu e permis să se confunde cu aparatură „Volta” deoarece „Ciasul-Volta” atât în Germania cât și în Austro-Ungaria a fost oficiuș oprit fiind nefolositor, pe când aparatură mea e în genere cunoscut, apreciat și cercetat. Deja ieftinătatea crucei mele electro-magnetice o recomandă în deosebi

Prețul aparaturii mare e cor. 6.—
folosibil la morburii cari nu sunt mai vechi
[2] 188 de 15 ani.

Prețul aparaturii mic e cor. 4.—
folosibil la copii și femei de constituție foarte
slabă.

Espedite din centru și locul de vânzare pentru țără și strălănatate e:
MÜLLER ALBERT, Budapesta, V., strada Vadász 42/V
colțul strada Kálmán.

Cărți teologice.

Sf. Vasile, traducere de I. P. S. Metropolit-Primat D. D. Iosif	3—	Introducere în Test. vechiu, de Is. de Onciul	11—
Istoria bisericească de Evagrie, traducere de acelaș	3—	Explicarea Evangeliilor, de Mihălcescu	2-40
Istoria bisericească de Socrat, traducere de acelaș	3-50	Introducere în Cățile noului Testament, de Dr. Ioan Cornoiu	3—
Note și meditațiuni asupra psalmilor, în 3 vol., de P. S. Episcop de Argeș Gherasim Timuș	12—	Introducerea în sf. Căți ale Testamentului vechiu, de Dr. Chiricescu	3—
Dictionar Aghiografic, cuprinzând pe scurt viețile sfinților de acelaș autor	6—	Liturgica, de Calinescu	2-50
Sfântul Athanasie, de acelaș	5—	Liturgica, de N. Filip	6—
Istoria bisericească, în 2 volume. 1280 pag. ni, de prof. Eus. Popovici, trad. de P. P. S. S. Episcop Gerasim al Argeșului și Athanasie al Râmnicului; amândouă volumele	12—	Teologia dogmatică, de Calinescu	3—
Sf. Apostol Paul după sf. scriptură, de Dr. C. Chiricescu	1-50	Dreptul bisericesc, de Dr. D. G. Boroian, 2 volume	14—
Ermeneutica biblică, ed. II, de acelaș	2-50	Evangeliile după Mateiu, Marcu și Luca, de Iuliu Olariu	5-60
Călușa predicatorului, de Dr. C. Chiricescu și Icon Const. Nazarie	6—	Evangelia după Ioan, publicată de Dr. Iuliu Olariu	3—
Viața Domnului nostru Iisus Christos, în 2 vol., de Didon, traducere de acelaș, ambele vol.	9—	Explicarea psalmilor din orologiu (ciaslov), de Dr. Iuliu Olariu	2-50
Apologetica creștină în 2 vol., de păr. Nazarie	10—	Serierile părinților apostolești, trad. de Iuliu Olariu	1-50
Teologia dogmatică, vol. I—III, trad. după Silvestru de Canev	11—	Introducere în cărțile sfinte ale T. v. și N., de Dr. Iosif Olariu	5—
Compendiu de teologia simbolică, de I. Mihălcescu	3—	Manual de tipicul bisericeii ort., de Dr. Iuliu Olariu	—80
Istoria bisericească și viața lui Constantin cel mare, de Eusebiu trad. de Iosif Gheorghian	4—	Problema morală, de Dimitrie G. Boroian	1-50
Istoria bisericească, de Sozomer, trad. de I. P. S. Iosif Gheorghian	4—	Credință și știință, de Dim. G. Boroian	2—
Slujba învierii în prea-sfânta Duminică a Paștilor	3—	Despre libertatea morală, de D. G. Boroian	—60
Archeologia biblică, de Is. de Onciul, broș.	16—	Viața reșosaților noștri și viața după mörte, trad. de Iosif, metropolit primat	2-50
Archeologia biblică, de Dr. Chiricescu	2—	Compendiu de drept bisericesc, de Vasile Pocitan	6—
Cartea psalmilor (traducere și explicare), de Is. de Onciul	6-50	Compendiu de drept canonic, de A. bar. de Șaguna, broș.	3—
Didahi (invățături), de Ilie Meniat	4—	Enchiridion, adică carte manuală de canone cu comentariu de A. bar. de Șaguna	4—
Espunerea Doctrinei	120	Genesa Evangheliilor, studiu biblic, de S. Popescu	1-60
		Manual de studiu pastoral, compus de A. bar. de Șaguna	3—
		Scrierea sf. Ioan Gură de aur	1—
		Testamentul nou	1—
		Noul așezământ, de Dr. N. Nițulescu	1-50

A se procura de la

Librăria arhidiecezană